

วิธีใช้หนี้พ่อแม่

นำเสนอเมื่อ : 16 ต.ค. 2552

จากหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน

วิธีใช้หนี้พ่อแม่ ฉบับหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน

หลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน

1. จงสร้างความดีให้กับตัวเอง และนี่ก็เป็นการใช้หนี้ตัวเอง ตัวเราพ่อให้หัวใจแม่ให้หน้าเลือดน้ำเหลืองอยู่ในตัวแล้ว จะไปแสวงหาพ่อที่ไหน จะไปแสวงหาแม่ที่ไหน บางคนรังเกียจแม่ว่าแก่เฒ่าไม่สวยไม่งาม พ่อตัวเองแก่ก็เลยถูกลูกหลานรังเกียจ จึงเป็นกงกรรมกงเกวียนยึดเยื้อกันต่อไปอีก
2. ใครที่คุณแม่ล่วงลับไปแล้ว ก็ให้หมั่นทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ท่าน และถ้าจะทำบุญด้วยการเจริญกรรมฐาน แล้วอุทิศส่วนกุศลไป การทำเช่นนี้ถือว่าได้บุญมากที่สุด ทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับ
3. ผู้ใดก็ตาม ที่คุณแม่ยังมีชีวิตอยู่ ก็ให้กลับไปหาแม่ ไปกราบเท้าขอพรจากท่าน จะได้มีศรีสุข ส่วนคนที่เคยทำไม่ดีไว้กับท่าน ก็นำเทียนแพไปกราบขอโหสิกรรม ลงเทาให้ท่านด้วย เป็นการขอขมาลาโทษฯ
4. ขอฝากท่านไว้ไปสอนลูกหลาน อย่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่เลย ไม่ต้องถึงกับฆ่าหรือแค่คิดว่าพ่อแม่เราไม่ดี จะทำมาหากินไม่ขึ้น เจง ทานต้องแก้ปัญหาหาก่อนคือ ถอนคำพูดไปขอสมมาลาโทษเสีย แล้วมาเจริญกรรมฐาน รับรองสำเร็จแน่ มรรคผลเกิดแน่ ฯ
5. บางคนลืมพ่อลืมแม่ อย่าลืมนะการเถียงพ่อเถียงแม่ไม่ดี ขอบิณฑบาต สอนลูกหลานอย่าเถียงพ่อเถียงแม่ อย่าคิดไม่ดีกับพ่อกับแม่ ไมอย่างนั้นจะก้าวหนำได้อย่างไร ก้าวถอยหลังดำหนำไม่ไผล ฯ

ท่านยกตัวอย่าง (เรื่องจริงนะ)

ตัวอย่างที่ 1 บ้านหนึ่งพ่อแม่มีเมีย ๔ คน เมียหลวงบอกลูกว่าพ่อเจ้าไม่ดี ลูกก็ไปตำพ้อว่าพ่อแล้วมาบวชวัดนี้ บวชแล้วเดียวเป็นโนนเป็นนี่ จนจะกลายเป็นโรคประสาท นี่แหละบวชก็ไม่ได้ผล หลวงพ่อก็ให้ไปถอนคำพูด และขอสมมาลาโทษกับพ่อเขาก่อน แล้วกลับมาบวชกรรมฐานจึงได้ผล (กรณีนี้หลวงพ่อก็เตือนผู้เป็นลูกบ่อยๆไม่ให้ว่าพ่อ) แต่ให้เป็นเรื่องของแม่ที่จะแก้ปัญหา นี่ซึ่งหลวงพ่อสอนไว้แล้ว

ตัวอย่างที่ 2 เมื่อเร็วๆ นี้ลูกฆ่าพ่อตาย แม่สงสารพามาเจริญกรรมฐานพอเข้าวัดมันร้อนไปหมด ปวดหัวเข้าไม่ได้นี้เวรกรรมตามสนอง ปีตุฆาต มาตุฆาต ห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน ทำกรรมฐานไม่ได้แน่นอน ต้องหันรถกลับ นี่เรื่องจริงในวัดนี้ ๕

6. คนที่มีบุญวาสนา จะกตัญญูกับพ่อแม่ คนเถียงพ่อแม่เถียงแม่เอาดีไม่ได้..... คนไม่พูดกับพ่อแม่ นั่งกรรมฐานร้อยปี ก็ไม่ได้อะไร? ถ้าไม่ขออโหสิกรรม ขอบอโหสิกรรม ที่คิดไม่ดีกับพ่อแม่ คิดไม่ดีกับครูบาอาจารย์ คิดไม่ดีกับพี่ๆน้องๆ จะไม่เอาอีกแล้ว เอาน้ำไปขันหนึ่ง เอาดอกมะลิโรย กล้วยกัมมัง วจิกัมมัง มโนกัมมัง โยโทโส อัญญาโทษทัณฑ์ใด ความผิดอันใด ที่ข้าพเจ้าพลั้งเผลอสติไป ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ขอให้คุณพ่อคุณแม่ คุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย คุณพี่คุณน้อง อโหสิกรรมให้ด้วย แล้วเอาน้ำรดมือรดเท้า ๕

นี่แหละท่านทั้งหลายเอ๋ย เป็นหนี้บุญคุณพ่อแม่มากมายนาน ยังจะไปทวงนาทวงไร่ ทวงดึก มาเป็นของเราอีกหรือ ตัวเองก็พึ่งตัวเองไม่ได้ สอนตัวเองไม่ได้ เป็นคนอปริยัจฉะในโลกมนุษย์ไปทวงหนี้พ่อแม่พ่อแม่ให้แล้ว (ให้ชีวิต ให้...ให้... ให้.... ฯลฯ) เรียนสำเร็จแล้ว ยังช่วยตัวเองไม่ได้ มีหนี้ติดค้าง รับรองทำมาหากินไม่ขึ้น ๕

หนี้บุญคุณอันยิ่งใหญ่ เหลือจะนับประมาณ

นั่นคือหนี้บุญคุณของบิดา มารดา

ตัวอย่างที่ 3 "หนามแหลมใครเสี้ยม มะนาวกลมเกลี้ยงใครไปกลิ้ง" เด็กประถม ๔ พ่อเมาเหล้า เมาก็ชกเอาลูกไปตี แม่เล่นหวย ปัจจุบันเป็นดอกเตอร์อยู่อเมริกา หลวงพ่อสอนครั้งเดียวจำได้ บอกวันเกิด หนูชื่อขนม ๒ หอ เรียกพ่อแม่มานั่งคุกกัน แล้วกราบนะลูกนะ แล้วก็บอกพ่อแม่ว่า ความผิดอันใดที่ลูกพลั้งเผลอ ด้วยกาย วาจา ใจ ที่คิดไม่ดีต่อคุณพ่อคุณแม่ ขอให้คุณพ่อคุณแม่อโหสิกรรมให้ แล้วล้างเท้าให้พ่อแม่ ลูกไม่มีสตางค์ ลูกชื่อขนมมา ๒ หอ ให้แม่กอน ๑ หอ เพราะอ้อมทองมา แล้วจึงให้พ่อกับแม่อีก ๑ หอ ลูกขอปฏิญาณตนว่า ลูกขอเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ แล้วจะเป็นศิษย์ที่ดีของครูบาอาจารย์ ลูกจะไม่ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง... พ่อฟังแล้วนำตารวงสร้างมา สวนแม่ก็ร้องไห้เลย พ่อแม่ก็ให้สัญญาว่าลูกเลิกอบายมุขทั้งหมด

7. ลูกหลานโปรดจำไว้ เมื่อแยกครอบครัวไปมีสามีภรรยาแล้ว อย่าลืมไปหาพ่อแม่ ถึงวันว่างเมื่อไรต้องไปหาพ่อแม่ ถึงวันเกิดของลูกหลาน อย่าลืมเอาของไปให้พ่อแม่รับประทาน อย่ากินเหล้า เขาโฮเต็ล

8. ชื่อที่พ่อแม่ตั้งให้เป็นมงคลนาม ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยน เพราะชื่อเป็นเพียงนามสมมุติแทนตัวเรา อย่างหลวงพ่อบอกชื่อจรัญ ปู่ตั้งให้ หมอบอกเป็นกาลกิณี แต่ทำไมเจริญรุ่งเรือง ขอให้เชื่อพระพุทธเจ้าทำดีได้ดี

9. ของดี ของ ปู่ ยา ตา ยาย อย่าไปทำลายเลย ของพ่อแม่อย่าไปทำลายนะ หึหึได้แน่นอน โยมมีกรรมฐาน มีทรัพย์ มีชื่อเสียง ความรัก บุชาทรัพย์ บุชาชื่อเสียง ความรักของพ่อแม่ได้ เงินจะไหลนองทองจะไหลมา..... พ่อแม่ให้อะไรเอาไว้อก่อน อย่าไปทำลายเสีย ถึงจะเป็นถวยพ่อแม่ให้มาก็ไฉนเป็นที่ระลึกก็ยิ่งดีอย่าเอาไปทิ้งขวางๆ

10. ถ้าต้องการเจริญก้าวหน้าขอฝากไว้ด้วย คนเรามี ๒ ก้าว จะก้าวขึ้นหรือก้าวลงดำเนินไม่ไผ่ ก้าวลงมันง่ายดี ก้าวขึ้นมันต้องยาก ของขี้มันง่าย หลั่งไหลไปตามที่ต่ำ นี่บอกสอนลูกหลาน ต้องการจะบรรลุงานไม่ต้องไปวิ่งเต้น ดูลูกเสียก่อน กุศลเพียงพอรหรือเปล่า ต้องเพิ่มกุศล ตัวอย่างเรียนจบครู สวดมนตร์เขาเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นครู ทำงานธนาคารก็ได้ บริษัทก็ได้เดี๋ยวมียศนรับ บางรายทั้งสอบทั้งสมัครหลายแห่งไม่เคยเรียกเลย อาตมาในหนึ่งกรรมฐาน พอ ๗ วันผ่านไปพวกมาตามให้เขาไปทำงานแล้ว

สว่างตา ด้วยแสงไฟ สว่างใจ ด้วยแสงธรรม

พุทธัง สรณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ

สังฆัง สรณัง คัจฉามิ

สวระณะอื่น ไม่มี ชีวิตนี้เพื่อพระรัตนตรัย

ธรรมะสวัสดิ์